

LO GERONÉS

PERIÓDICO DE AVISOS Y NOTICIAS

PORTA-VEU DEL

«CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 peseta trimestre
Fora..	1'25 id. id.
Estranger.	1'50 id. id.

Un número 10 céntimos

Any VI.

1'25 id. id.

1'50 id. id.

10 céntimos

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

Divendres 15 de Dezembre de 1899

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, follets, etc., que s'emetin a la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanari,

Núm. 276.

AL POBLE CATALA

Motícies

Officials

Sociedad de Trabajadores. — Sociedad de Trabajadoras. — Sociedad de Trabajadores. — Sociedad de Trabajadoras.

Fá ja massa temps que ab lo èxerter d'un regionalisme indefinit, se verifican actes y's desenrotllan propagandas que considerem funestas pera la bona marxa de Catalunya.

La UNIÓ CATALANISTA, única y genuina representació del Catalanisme militant, creu de ineludible necessitat manifestar que, no hi ha tingut cap mena de participació en tals actes y propagandas estimantlos com à fonts de perturbacions altament comprometedoras y de fracassos més comprometedors encara.

En res ni perres alentá la UNIÓ CATALANISTA confiansa en lo programa del general Polavieja, ni en las promeses d'en Silvela; en res ni per res ajudá á dar un barnís d'il·lusori autonomisme á la campanya dels gremis de Barcelona contra l'aument dels impostos y la creació de gravamen sobre utilitats, fent recure sobre ls mateixos sacrificis que han resultat completament inútils; en res ni per res ha prestat sa cooperació en lo progeclé de Concert Econòmic Provincial, quin esperit, al sancionar l'esquarterament de Catalunya deixant de regoneixer la seva personalitat, s'oposa obertament als acerts de las Assambleas Catalanistas.

Nó, en res d'això ni ha posat sus mans, netas de tota responsabilitat, lo Catalanisme militant, puig si ell, contra són parer d'avuy, hagués de fraccionar algú d'su programa pera escalonar sa implantació, atendria primerament algunas de las reivindicacions de caràcter moral, polítich ó social, ab preferència á las del orde econòmic, ab l'intencionat propósit de tréureli á sa regeneradora campanya tot aqueix regust d'egoisme positivista que fa passar á Catalunya devant d'Espanya, per un poble de mercaders atent sols á la prosperitat dels interessos materials.

La Junta Permanent sotscrita, ab data 26 d'Octubre prop - passat, y ab motiu de la qüestió dels gremis, manifestà clarament que si bé mirava ab simpatia la actitud dels esmentits gremis debia reservar-hi tota mena de intervenció directa mentre y tant no formulessin, com à sant y senya de lluita, la autonomia econòmica y política de Catalunya.

Confirmant tal criteri, avuy la UNIÓ CATALANISTA declara una vegada més, que son programa no es ni ha estat mai atre que'l contingut en las bases aprobadas per sus Assambleas, quinas aspiracions poden condensar-se en lo següent fragment de son manifest de 16 de Mars de 1897:

Com allàvors diuguérem, entenem avuy que han de quedar á càrrec del poder central del Estat espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmicas d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras públicas de caràcter general, la resolució de totas las cuestions y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporción de sa riquesa; tot ab la organiació corresponden y adecuada.

Pero entenem que correspon al Poder regional lo régime interi de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sus necessitats y son modo de ser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempeny càrrecs públics; volém Corts catalanas, no sols per estatuir nòstre dret y lleys civils, sinó tot quan se refereixi á la organiació interior de nostra terra; volém que catalans sian los jutges y magistrats, y que dintre Catalunya s'fallin en ultima instància ls plets y causas; volém ser arbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, sumint en absolut quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional, forsoy presti servey tantots dintre de Catalunya.

Fetas aquestes declaracions, deu, ademés la UNIÓ CATALANISTA reclamar la atenció de sos compatriots sobre l'concepte que li mereixen tota mena de manifestacions regeneradoras que no tingan per lema ben franch, en lo fondo y en la forma, ó sia en l'objectiu mediat é immediat, l'autonomia Econòmica y Política de Catalunya. Malfiéusen, catalans. Respecteu en ellas la bona fe, si hi ressalta ab evidencia, que també hi han errors de bona fe, però fugue d'associaryoshi perque no vos conduhirian en lloc com no fos als sacrificis sense compensacions; bon exemple se n'ha vist una infinitat de vegadas, y en grau superlatiu dintre las presents circumstancies. Generalment eixas llampagades d'energia que no guardan relació entre la forma de demanar y l'fondo de lo que s'demana, no son sinó verdaders foix-follets sense caliu amagat que puga sostener la ardentia flama d'una campanya llarga, ferma y trascendental en sos resultats. Tot lo més arriban á influir, ab son fressós trasbals apparent, en las eleccions més inmediatas ab cambis de noms pera ls novament escullits, més sense ulteriors consequencies.

Vos parla aixis la UNIÓ CATALANISTA, porque voldria os desenganyessiu d'una vegada de tota esperança en campanyas incoloras y porugas, basadas sobre estérils negociacions ab lo Centralisme, puig l'Uniò jamay ha confiat, y's fets ab prou eloquencia li han dat sempre la raho, en concessions autonomistas, totals ni parcials, espontàneamente vingudas de Madrid, Qui tal vos prediqui, ó vos enganya ó s'enganya a si mateix ilasticosamente. Tots los politichs espanyols

estan conformes en no deixarse pendre ni una de las atribucions del Centralisme, puig totes se las ben necessitan pera son regalo, y encara n'troban á faltar. Es més: si algún cop pogués semblar que alguna concessió li fessin á Catalunya, estiguéu ben segurs de que avans de sa implantació s'hauria estudiat ja la manera de falsejarla, inutilizarla en sos beneficis y desacreditarla en sos efectes.

Això no vol dir que si algún dia, contra ls nostres ben 'justificats' pessimismes, algún govern ja constituhit, sense previas negociacions, jamay compatibles ab nostre modo de ser, volgués adoptar una actitud lleial y amiga de Catalunya, hagués de ser categòricament rebutxat com sos antecessors. La UNIÓ CATALANISTA en son manifest del 22 de Novembre de 1898, expressà ab la deguda claretat la única forma ab que podria secundarlo sense afiliarhi y reservantse tota sa llibertat d'accio pera seguir defensant y propagant la totalitat de son programa. Lo cert es que per ara no's vuen pas en l'horitzó politich espanyol senyals de poder aplicar semblant línia de conducta ni sobre aquest particular cal fersen per ara le més mínima ilusió. Tant de bò ens equivoquessim!

Que no es purament per sistematica intranzigencia que la UNIÓ s'oposa a las propagandas de regionalisme indeterminat avans indicadas. Es perque rahnadament las veu infructuosas y fins perjudicials.

Cap y à la fi, resulta que tant als politichs d'ofici, com à la premsa de Madrid, com à la opinió espanyola que d'aquesta premsa s'nutreix, iguals rezels los inspira é iguals indignacions los desperta la petita campanya del Concert Econòmic que la gran campanya catalanista. A la seva intranzigencia, oposenhi la nostra dignitat; ells saben unirse en la negació de tota reforma descentralizadora, per migrada que sigui; sapiguém unirnos nosaltres en la defensa del Catalanisme quals solucions integrament nos precisan per necessitat y per dret.

Després de tot, eixas concessions raquíticas, obtingudes gayre be per caritat, tenen també sòs perills. Avuy poden ser concessions à titol d'ensaig, y dé-mà poden ser revocacions, per qualsevol motiu arbitrari que n'isquera s'escorren en justificar. Qui podria assegurar que l'aument de recanviació durant lo primer plazo del concert econòmic no'excites als pròhomos centralistes a explotar el molar després pel seu compte ab profit exclusiu de la Hisenda espanyola?

Solzament d'una cosa ha de preocuparse Catalunya; y es d'acoblarse tota ella sota una sola y única bandera de defensa, la despegada per la UNIÓ CATALANISTA, à qual sombra hi caben tots los catalans de recta intenció, pera treballar, lo més depressa possible però ab la deguda serenitat, en la purificació de l'ambient que necessitan pera ser ben implantadas y rendir fruyls de prosperitat las sabias institucions que tant necessita la nostre Catalunya. Sols aixis, acoblat en un sol cos y en un sol esfors á tots los catalans, ha de ferse práctica l'aplicació de las energias de tots en profit de la santa redempcio que persegueim.

Pera alcansar tan noble fi, la UNIÓ CATALANISTA, à tots los fills de aquela terra se vos ofereix ab entusiasm, prometentvos per sa part no claudicar jamay en la integritat de sos salvadors principis, ni enllotar la puresa de sa conducta ab tractes secrets de cap mena, ni ab homes de significació política no esmenada, ni ab partits desacreditats y desarrelats del cor de nostre poble. En justa compensació, sots reclama la UNIÓ à tots sos elements adherits: recitut en la propaganda, activitat en lo treballar y noblesa y sinceritat en la divulgació de nos principis, ajudantla tots à la obra capdal; los Periódichs fentse etern ressò de sa veu, las Corporacions extenentla al espai de sa respectiva esfera d'acció, y los particulars predicantla arréu pera que arribi sempre y constantment als més amagats recons del Principat.

Catalans: avuy que la desenganyssiu més que may vos empényen cap al Catalanisme militant defensor únic de tots los vostres drets é interessos, veniuhi ja en bon' hora, però, això sí, veniuhi en cos y ànima, regoneixent vostres errors, si ls hayeu comés, y fent solemne propósit d'esmenarlos al entrar en vida nova. Si no heu de ferho aixis, si per tossuderia ó per un mal entès amor propri heu de voler conduhirnos á maridatges impossibles entre la política vella d'enormaliaduras y contemporisacions y la política nova catalana de aspiracions frances y procediments ben definits, a las horas, no vinguéu pas al nostre camp, que tamboch vos hi voldriam; quedéuvs allá hont sou, fins que's desperti be vostra conciencia encara mitg adormida y vos mani imperiosament caminar avant y be.

Que Deu nos denga a tots seny y patriotisme. — Per la UNIÓ CATALANISTA, la JUNTA PERMANENT. — M. Folguera y Duran, de Sabadell, President. — Joseph Franquesa y Gomis, de Barcelona, Vis-president. — Joaquim Botet y Sisó, de Gerona, Treasurer. — Joseph M. Roca y Domingo Martí y Julià, de Barcelona, y Frederic Rengé y Viladot, de Lleida, Vocals. — Lluís Marsans, de Barcelona, Secretari.

CONTESTACIÓ

à las "Cartas obertes,, sobre 'l dret geroni"

II.

Resposta del Representant de la Diputació Provincial de Girona

Al marge hi ha un timbre que diu: "Diputació Provincial de Girona. — Presidència. — Particular."

Al Senyor Don Joan B. Torroella

Gerona.

Molt senyor meu y benvolgut é ilustrat amich: he llegit ab tot l'interés que's mereixen les interessants *Cartas obertes sobre 'l Dret Geroni*, per vosté addressadas desde las planas de Lo GERONÉS al distingit professor de la Universitat de Barcelona D. Joán de D. Trias y à mi, com à representants respectivament del Col·legi d' Advocats de Gerona y d'aquesta Diputació provincial, dins de la denominada Comissió codificadora del Dret civil de Catalunya.

L'estudi de ditas cartas m'ha afectat per dos concep-tes: de una part m'ha causat tristesa, perquè me regonesch (y no parlo per falsa modestia) mancat de mérits que m'fassin digne de tant valiosos treballs; y d'altra part m'han proporcionat motius de veritable satisfacció al veure que vosté y altres ilustrats companys d'eixa capital y *ad hoc* de fora d'ella, se dedican, ab tant de zel com acerl, à restaurar lo magnífich casal de las institucions jurídicas de nostra amada província històrica, com vosté l'anomena.

Ja se jo, y m'consta per cert, que no m'seria pas permés dirigirli alabansa de cap mena — encara que ben justas foran y merescudas — per lo treball y estudi contingut en aquellas interessants epistles, donchs se que ofendria la séua reconeguda modestia; y à fé que ho sento, perquè repeteixo que se las mereix vosté y son ben dignes ellas d'alguna cosa més que d'un senzill aplauso.

D'altra part tampoc m'és possible avansarl-concep-te algun sobre l' criteri que puga tenir la Comissió codificadora envers lo Dret peculiar geroni, per no haberse ocupat encare d'aquest extrem: y no dupto que vosté en son superior criteri, se farà carrech de que l'meu judici propi o particular no te pas suficiente autoritat pera ferne exposició, ni tal volta fora en mi prou delicat avansarme al judici dels meus dignissims companys de comissió que no han emés encare son pensament.

Així donchs, sols me permetré indicarli quel' estudi de aquelles cartas descubriix lo que ab tant profit com acert ha fet vosté de las institucions jurídicas propias y peculiares de nostre Bisbat, causantme al propi temps greu pesar veure l'oblit en que han caygut bona part d'aquestas mateixas, sobre tot en la seva aplicació per devant los Tribunals, sent així que retratan perfectament y fidelment responen a las necessitats jurídiques de nostra terra, per més que algunes estiguin cridadas a desapareixer — així ho crech — per los avensos dels estudis moderns, y altres, com la materia de llegítimes, fora tal volta convenient ampliarlas per major garantía dels legítimaris ab referencia als terciers.

De tots modos opino com vosté que lo Dret geroni te un preuat valor històrich-juridich, ensembs que pràctic, tenint ben merecut un lloc especial en l'Apèndix que's redacti per la Comissió, de la que, immerescudament formo part.

Dignis acceptar lo testimoni del meu agrahiment per las deferencias que m'ha guardat, y ab ell los sentiments de la més distingida consideració y afecte de son asem. company y amich s. s. q. b. s. m., q. el instillo en egiorniq avol.

M. BASSOLS Y PRIM.

Olot (Girona) 20 Novembre 1899.

UN MEDI DE PROPAGANDA

En la reunió que à Calella tingueren els pobles de la costa llevantina, acordaren formar hont sos possibles Agrupacions Catalanistas, mes, pera formarlas se necessita que l'poble coneixi nostre programa, y com à vegades un no disposa de prous medis pera ferlo coneixer, aleshores las lleys de Madrid, m'afreveixo a indicar el següent, que, à mon pobre entendre, penso arribara a donar bons resultats, sobre tot en alguns pobles.

Eix medi, que més avall indico, me l'ha sugerit el veure que l'Govern que tenim té molta caritat ab si mateix, y no permet que en las reunions públicas que's fan se conti sa historia y's donguin medis pera que un no estigui exposat a sas urpas, que segons confan soi un xic llargs. Lo Catalanism se'n fa mal del Govern, y eix no permet que en las reunions catalanistas se diguin certas coses que traurian lo tel dels ulls de nostre poble, y d'aquí ve que molts no segueixin nostre ideas, donc així com no's

pot concebir, à menys d'esser un monstre, un fill que no estimi sa mare: així tampoc pot concebise, sens esser un home falt de rahó, un sér sens amor à sa patria. — Perco que partint d'aquesta comparança, crech que si algún català no està ab nosaltres ó bé està en contra, es perque no coneix nostre programa, y alguns, gent de l'olla, aprofitantse d'eixa ignorancia, li han imbuit ideas falsas, els hi han fet creure que el blanch es negre, es à dir, que nosaltres som gent que no estimem à la patria, que som destructors de la unitat nacional, que sols eridem quan nos tocan la butxaca, etz., etz. Donec be; a mon entendre, lo mello seria que en eixas llargues vellades d'hivern y en las xafagos tardes de l'estiu se fessin vellades literaries-musicals en bandas hont no hi entrés lo dret del Govern: la part literaria que's dividís en dos, una pera fer coneixer nostre programa, probant ab rahons del orde històrich y del natural, la rahó que tenim a que se ns concedeixi lo que en nostre programa està contingut, y l' altre pera fer coneixer els insults que ns han prodigat *nostres germans* d' altre part del Ebre junt ab altres *germans* que ó han vingut del pais de D. Quixot ó bé han nascut per equivocació en la terra que trepitjaren los valents catalans. — La part musical que's compongués de cançons de la terra, començant per nostre himne nacional *Els Segadors*.

Així, y sent que eixas vellades fossin successivas y en bandas diferents, arribaríam à que l'poble català coneixeria lo que ha tingut y no té per causas que tal volta à Madrid li explicarian.

Instruit així nostre poble 's treuria de sobre eixa plaga de *germans*, y arribaríam prompte à la realisació de nostre programa, donc nostre poble no's deixaría enganyar per ta gent de l'olla: quant vindria època d'eleccions elegeria verdaders representants, los quins en las Corts parlaríen en nostre favor y lograrien traure lo fruyt de las planas que hauran crescut, sortidas de la llavor plantada pels aymadors de Catalunya.

ALFBED PUJOL Y ROCA.

Institucions jurídiques de Catalunya que convé conservar en l' Apèndix al Còdich Civil

Sobre aquest assumpte la Academia de Jurisprudència y Llegislació de Barcelona ha axecat una ben rafonada Memoria à la Comissió catalana encarregada de proposar a la Comissió General de codificació l'Apèndix català.

No han fet altra tant totes las entitats convidades a informar per la Comissió catalana, com per exemple lo Col·legi d' Advocats de Gerona que no sabém haja concretat en cap Memoria las institucions d'aquest Bisbat que deguin ser conservadas.

Lo travall de la Academia de Jurisprudència de Barcelona es per demés complet y forsa ben pensat, puig son molas y dignas de notarse las finas observacions que's hi fan, proposant unes vegadas la modificació de certas institucions y defensant a voltas la supressió de determinadas reglas de nostre dret avuy ja caygudes en desús ó innecessàries pera la regulació de nostre vida jurídica.

No obstant, si hem de parlar clar y de diren un tot la veritat, no podem deixar de fer constar que en lo travall de l'Acadèmia s'hi observa una marcada tendència contraria à la capacitat de la dona casada, sobre tot en lo referent al exercisi de la patria potestat y à sa facultat pera contractar, lo que es oposat per cert el esperit de la terra catalana, y a lo que cada dia reclama l'especial modo d'esser de Catalunya, puig de moment en moment creix y sobressurt sa naturalesa mercantil y està per altra part en contra de las modernas tendències de la ciencia.

Vé demostrada la sobredita tendència, per proposarse en la expressada Memoria; la limitació de la patria potestat de la mare si així plau al marit y acorda disposarho en son testament la privació d'otorgarse capítols matrimoniais després de celebrat lo matrimoni, a no concorrer las especials circumstancies que's determinan; lo manteniment del rigorisme romà en orde à la enagenació é hipoteca dels bens dotals, com també la conservació de la prohibició derivada del Senat-Cousell-Veleia y la coneguda Aulètica.

Si qua mulier, en lloc de proposar presidir en tot avuy un esperit ample y expansiu, conforme ab las modernas tendències y a lo que ha revelat volquer lo poble català durant sa llarga vida civil.

¿Qué significan, sinó aquest esperit expansiu, las continuas y antigues renuncias de que ns parla la maleïta Acadèmia? Al proclamar, com proclamarem nosaltres, en los particulars expressals la més completa y plena llibertat de contractar, sariam constar ademés de ben clara manera quals adquisicions que fassí la dona casada durant lo matrimoni, jamay se presumirán donacions que li fassí son marit, puig en aquest punt s'ha fet molt mal a Catalunya aplicantbi una ley romana que compresa en son esperit no té relació ab nostre estat social.

En lo dret successor es about trobem més complert y acceptable lo criteri de la Acadèmia.

Hauriam, no obstant, vist ab molt de gust que lluny de

demanar la conservació de las herencies de confiansa, haugés apretat fort demostrant que altas rahons de moralitat exigeixen la seva desaparició, ja que avuy per avuy per lo que menos serveix semblant institució es pera cumplir ab quietut y llibertat sagrats debers de consciència que no convé revelar, debers que per altra part poden esser perfectament cumplits median las herencies lliures, sinó que ab no poch esglay del públic en general s'observa que vé a constituir una veritable professió ú ofici lo tindre herencies de confiansa. Si no los axis, no bi haurien certas personas en moltes localitats completement carregades d'herencies de tal mena, sinó que unes vegades serien uns y en altres individus diferents los hereus de confiansa.

Tampoc comprehenem recomaní se continui concedint eficàcia y valor juridich à las nomenades clàusulas *ad cautelam*, clàusulas que sempre han sigut contraries al dret romà, y no han tingut més basa pere la seva existència que lo dispositat per las lleys castellanas, en termes qu' aquí à Catalunya la seva existència acusa una veritable corruptela, essent un absurd conservarla ara qu' ha deixat d'esser lley pera Castella, puig tal clàusula està explícitament prohibida pel Còdich Civil.

Ab tot, repetím, mereix un aplauso 'l travall de la Acadèmia de Jurisprudència de Barcelona.

E.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. — Sessió del 4 de Novembre. — (2.ª convocatòria). — Reunits 9 consellers baix la presidència del arcalde señor Català, prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Id. comptes d' import total 3.041'96 pessetas.

Concedir à la viuda del empleat D. Pere Casadellà una mesada devengada y altre suplementaria.

Celebrar el dia 8 del corrent la subasta pera la venda dels cavalls sobrants del municipi.

Coustruir dos finestrals en lo temple del Sngrat Cor.

Passar à la Comissió correspondent una sollicitud dels veïns del carrer de Figuerola demandant la construcció de una clau-guera en només vora ab drossos al y solejant el mateix.

Nombrar al Arquitecte municipal pera peritar lo salt d'agua de Bescanó, de propietat del Ajuntament.

Concedir permís d'obras a D. Joseph M. l'Grezz.

AJUNTAMENT. — Sessió del 11 Desembre. — (2.ª convocatòria). — Presidits pel arcalde Sr. Català, se reuniren 12 consellers, que prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Id. comptes d' import 435'45 pessetas.

Id. l'extracte de las sessions pera sa publicació en lo *Bulletin Oficial*.

Quedar enterat de un ofici de la Delegació d'Hisenda comunicant que s'returnin 103 pessetes à D. Joaquim Pla.

Procedir, à costas del dueyo, al enderròcamen de una parel ruinosa del carrer de Fontanilles.

Celebrar lo dia 17, a les 12 del matí, el concurs pera tallar y plantar arbres en la Devesa.

Passar à la Comissió correspondent lo nombrament en propietat del encarregat del escorxador.

Nombrar una Comissió especial composta dels senyors Puig, Tort, Bonmatí, Boixa y Pla, à ff de que estudiin la manera de fer economies en lo personal empleat en l'Ajuntament.

Continuan a Madrid discutint los presupostos de gastos d'En Villaverde, quins capitols van passant l'un darrer l'altre, ab discursos d'oposició molt bonichs y com sempre molt ineficacions y ab escàs nombre de diputats en los banchs del Congrés, també com sempre que s'tractan assumptos de trascendències pel país. Ultimament sembla que la cosa s'havia enredat a proposit dels gastos de la Marina y l'govern ha guanyat una votació malgrat los seus esforços per tot nn vot. Pero com En Silvela diu que governa à la ingleza y les oposicions ho son à la espanyola tot s'arreglarà sense canvi de govern y en Villaverde tart o aviat sortira ab la seya y aquells pressupostos que deyan que ningú volia seran llei y l'govern haurà donat una expremuda més à la butxaca del contribuent y podra anar tirant, que es lo que s'tractava de demostrar.

Aqui, à Gerona, hem sofert un desencant ab la suspensió ó no sabém si desestiment del meeting qu' havia de celebrarhi lo Foment de la Producció Nacional de Barcelona pera fer propaganda à favor del Concert econòmic quines bases publicarem en lo número passat, y à fé qu' eran molts los que l'esperaven ab ansia per veure com s'ho compaginaria l'senyor Marqués de Camps, aquí una de les primeres figures del silvelisme governant ab bona intel·ligència ab s'agrestins y canalejistes, tots ells enemicos de Concerts per ser-hos amos y senyors de Madrid, y à Barcelona com à president del Institut Agrícola Català de St. Isidro, partidari del Concert econòmic y de moltes altres coses que no agradan à n'En Silvela, en unió ab los presidents d'altres societats, pera mantenir aquesta doble significació. Certes tendències regionalistes nosaltres ja ls hi coneixem fa temps al senyor Marqués, pero era quan molts se creyan que també les tenia l'senyor Silvela: are qu' aquest s'ha desdit de tot sobre l'assumpto seria pera nosaltres molt satisfactori que l'senyor Marqués al contrari s'hagués refermat en les seves creences y més encare les hagues accentuades. De tots modos quan fassí lo meeting a Gerona, si l'fan, alguna cosa n'sabrem. Y dihem axò, perque à ultima hora hem llegit que s'ha suspès també l'meeting que dis-

mengen debia celebrarse a Lleida, y per lo mateix cap actaliment podem rebre d' aquell costat.

— Ha sigut desestimat lo recurs d' alsada interposat contra l' arrendament del Teatre Principal d' aquesta ciutat.

— Ha sigut nombrat Rector de la Universitat de Barcelona lo Catedràtic de Química y Rector qu' era interí don Joseph Ramón de Luanco.

— Han sigut presents en lo Govern civil los Estatuts del « Centre Catalanista de Figueras » y de l' Agrupació Catalanista de Sport, d' aquesta Ciutat. Dintre pochs días quedaran constituidas aquestes dos noves Associacions que tenen per fi l' conseguir l' autonomia de Catalunya. Rebin las dos nostre encaixada de germanor, desitjantlleshi llarga vida en bé de nostre causa.

— Agotada ja la 8.ª emissió de segells de l' « Unió Catalanista » de color torrat, s' ha posat a la venda la 9.ª de color laca-gesamí. Se venen en los mateixos punts que 'ls altres.

— Diumenge passat nostre estimat amich y company de redacció dón Alfons Alsiña, secretari del « Centre Catalanista de Gerona », dona una conferencia en l' « Associació Popular Regionalista » de Barcelona, desentrottant lo tema « Una qüestió que afecta al Catalanisme », seguit molt aplaudit y felicitat.

— En la iglesia de Besalú ha sigut robada una Veracreu que contenía un fragment de *lignum crucis*, que era molt venerat en aquella comarca y que l' había regalat lo comte Tallaferro. Aqueix escandalós robo ha conmogut fondament á la població, no sabentse encare qui es l' autor del mateix.

— Per orde superior no s' permeté la circulació del telegrama que relatiu á la demanda del concert econòmic dirigí lo « Foment » d' aquesta ciutat al meeting de Reus.

— Los exercicis d' oposició a las plassas de Notaria va-cants en aquest Colegi començaran passat Reys, quedant desde avuy lo programa a la Secretaria a disposicio dels opositors.

Lo Tribunal á aquestas oposicions lo formaran lo Dega y Secretari del Colegi, D. Francisco de Pi Maspons y Labrés y D. Ricart Permanyer y Ayats; los catedràtics, de Dret Romà y Dret Politich Administratiu de la Facultat, de Dret d' aquesta Universitat, D. Joseph Antoni Pou y Ordinas y D. Angel Bas y Amigó, y l' magistrat de la Audiencia Territorial, D. Miquel Blasco.

— La setmana passada morí a Barcelona lo catedràtic de llatí y castellá d' aquell Institut don Sebastià Obradors y Font, que havia desempenyat la catedra de Retòrica en lo Inslitut de Gerona. En p. d.

— La « Unió Catalanista » ha posat en circulació unas trajetas pera felicitacions ab motiu de las festas de Nadal y Cap d' any. Portan un bonich dibuix alegòric degut al artista don Joseph Pascó. Ditas trajetas segons l' art. 29 de las Ordenansas de Correus poden circular com impresos fins posanthi la firma del remitent y la fetxa, deventse posar un sello de 1/4 de céntim pera circular dintre d' Espanya y un de 5 céntims pel interior de las poblacions y pera l' extranger.

Se venen aquestas trajetas en lo local del « Centre Catalanista » al preu de 10 céntims cada una, haventni de quatre diferents colors.

— Ha rebut en la Universitat de Barcelona lo grau de llicenciat en filosofia y lletres, ab calificació de sobresalient, nostre company de causa y distingit collaborador don Tomás Carreras y Artau, á qui coratment felicitém.

— Ab molta satisfacció hem sabut que s' ha constituit en lo Seminari conciliar d' aquesta ciutat l' « Orfeó de Santa Cecilia » compost d' alumnos interns de aquell establimet, dedicantse a la músicare lligiosa dels autors classicos, especialment á la de Palestrina, ab lo que dona mostra de son talent y del seu bon gust, son director, nostre amich lo Rnt. Sr. García. Aquesta massa coral cantarà per primera vegada en l' Iglesia de Sant Martí avuy en la funció que 'ls estudiants dedican á la Verge. Sabém també que no desequyda l' Orfeó los cants de nostre terra y un dels primers que han ensajat es l' himne *Los Segadors*.

Felicitém de tot cor als nostres seminaristas y al Rnt. señor García, esperant que continuaran pel cau emprés pera hora de Catalunya.

No es sols de la formació dol « Orfeó de Santa Cecilia » que hem de donar compte. En una vehina població, s' está formant un coro compòst de obrers d' una fàbrica molt coneguda que venen dedicantse al ensaig dels cants populars catalans, comensant també per l' himne *Los Segadors*. Per avuy no estém autorisats pera dir més. Rebin també aquests fills del travall nostre més entusiasta felicitació.

— S' ha constituit á Granollers una agrupació catalana adherida a l' Unió.

CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA

La Junta Directiva, en cumpliment del art. 29 dels Estatuts, posa en coneixement dels senyors socis que l' dia 24 del corrent, á les 5 de la tarda, tindrà lloc en lo local del Centre Junta general ordinaria, de conformitat al article 45, en la quina deurà procedir-se á la renovació dels següents càrrecs: Vis - president, Tresorer, Vocal y Secretari segon.

En lo cas de no poguerse celebrar la Junta per falta de número, tindrà lloc, de segona convocatoria, lo dia 31 á la mateixa hora.

Gerona 15 de Dezembre de 1899. — Per A. de la J. D. — Lo Secretari, R. Roca y August.

SECCIÓN LITERARIA

Una visita

Eran quarts de sis de la tarde. Lo sol acabant la tasca del dia començava a prepararse pera anar á joch, quan en Manel, en Papet y jo, nos dirigirem á ca la Paquita.

Nous, digué en Manel, aturantse en la ruta empresa, es qüestió de fer gatzara. Y trayentse un fluviol de la butxaca, afegí: Os prometo que la visita serà ab música.

Arribarem á la suspirada casa, essent rebuts per la Paquita y la seva mamá ab la amabilitat exquisida que s' mereixen tres joves solters y quasi-enletrats.

Prenguerem assiento en la sala. Allí s' parla de la salut de las respectivas familias, de la calor, de com se presentava la anyada, una mica de política..., en fi, se posà en exercisi la vulgar y obligada encyclopédia de semblants casos.

Las mirades de tots tres, no obstant, sempre s' troavan en la Paquita. Era aquesta una bonica morena de disset anys, vivaraxa, moguda, nerviosa; de formes exuberants y sobreto ab uns ulls tant negres com esquerps. La nena volia agradar y cal confessar que ho conseguia. No era certament la violeta amagada de las miradas de tothom, mes era la tiyada *vaya de jessé* que sobrepuja á las demés plantas y que ab son aroma que ubriaga arrastra un aixam d' adoradors. ¿Estimava á algú? No ho sabria dir. Lo cor de la dona es un misteri, la ciència ha arrivat á una altura envejable, 'ls sabis cremantse las seyas han resolt innombrables problemes de la vida, 'ls químics per medi de l' análisis han penetrat l' intima constitució dels cossos, los filòsophs mitjantsant l' abstracció han endevinat la essència de moltes coses, pero l' cor de la dona es encare la eterna incògnita, continua essent'l insoluble problema pera'l més trèpat psicoloch, ja desde que'l planteja lo nostre avi Adam. A qui duptés de lo que dihem lo portariam devant de la Paquita: sa mirada tendre unas vegadas, picaresca altres y sempre joganera, que 'n feya brollar d' il·lusions! Peio quan un més segur se creya veure's en lo mirall del seu cor, allavores, pay una paraula de mel, un deseugany en lo fons, estumava la llum de tota esperança. Perque la seva tática era aqueixa: tractar sempre ab amabilitat, però també ab igualtat á tots los joves, lo qual vol dir ser indiferenta ab tots. No en va s' ha dit que l' amor es un privilegi.

Nena, digué de sopte la mamá, comença á tallar la xindria y á amanir una mica de brenar.

Se alçà la nena, y també 'n Manel ab la excusa d' ajudarla. Era l' salut que seguia á son planeta.

Mentrestant no s' quedá altre remey que enraonar ab la mamá. No 'ls diré si era guapa ó lletja, perque no acostumo fixarmi ab las sogras; pero si que era una senyora que procurava ferse simpàtica fent tot la que fent las que aspiran á ser mamás políticas: complaire en tot als joves, sobre tot en lo difícil periodo de la gestació del matrimoni. Encara que á mi poca gracia 'm feya, puig las sogras trobo que son com los espàrechs, quins per fins que sian sempre llefisquejan.

— ¿Qué tal los hi prova l' istiu? digui jo á fi de sortir de la nostre atonia. ¿No la anyoran la vida de ciutat?

En efecte m' havia descrydat d' explicar que la familia en qüestió es una de las que solen anar á estiuejar no tant pera respirar los ayres purs del camp com ab l' objecte de pendre vistes. Aixó ja ho de ben poder dir? Ni cap ley prohibeix anar á cassera, ni per altre part, recordo que la doctrina cristiana digui que sia pecat anar á agafar aucells. Ademés, no hi ha que olvidar que las donas fan com los bolets: no s' troban fins que surten per ellas mateixas.

La conversació ab la mamá començaba á resultar pesada. Sort que 'n Pepet me feya riure de tant en tant ab las rialles: Ja saben que 'l riure s' encomana. Y lo que es en Joseph ho feya pera'l pare y pera la mare. Jo 'l cridava per en rialla. Una vegada li digui: si Deu permet que 't moris primer que jo, quan sias á l' hora de l' agonía escrivime que vull veure si fas l' últim badall rihent.

— Mama, està tot preparat, interrompentnos exclamá la Paquita, y treguent ensembs dues animas de pena: ¿Quan Vs. vulguin?

Passàrem al menjador. Allí l' afinitat entre la Paquita y 'n Manel se posa de manifest. Era aquest un jove baixet, curt de coll, sapat y rodóxonet, portava una inculta barba que á rats li donava cert to de serietat; pero lo corrent, lo seu estat normal, era la broma desenfreñada. Era un pájaro que bastava sols mirarlo pera comprender que s' pert de vista, y aixó que no gasta ulleras. Si se'n creuharen de miradas y paraules falagueras entre ells dos! Per lo vist allí hi havia un verdader teatre íntim: La Paquita y 'n Manel eran els dos galants joves, nosaltres dos 'pobrets' no eram més que comparsas, la mamá que presidia y estava á las resultas de las ganancies ó de las pèrdues debia ésser la directora y empresaria, al mateix temps hi faltava públic per això hem calificat de intim á l' espectacle.

Nos anavam ja á despedir de aquella familia.

— Tíru - tíru - ríru - ríru, s' ohí de sopte.

En Manel havia desaparecut. L' havia fet. Anarem á la sala y ¿may dirian qué? Lo joc, objecte de la preferencia de la mare y de la filla, despuntantse de tot ribet de formalitat, m' el trobarem assentat a dalt de una de aqueixes patriarcales cadires de pagès més alta que una basseta de criatura, y tota que tocarás lo fluviol. Res, cumplia lo promés.

La filla seguit la brometa:

— Manel, ¿vol tocar la polca de *las mujeres*? A la pobreta las camas ja no l' hi estaven quietas. En Rialla fent un punt del seu l' agafa y balla que ballaràs y riu que riuràs.

La mare que desilusionada y estàtica contemplava aquell espectacle, com à primera precaució tanca de pressa 'l balcó, puig del carrer ens podien veure á lo menys al enlayrat musich. — Y se'm queda mirant fit a fit, qué voldrà queixa dona? pensava jo. Si també voldrà ballar? Jo com à mida preventiva giro als ulls y 'ls clavo á un objecte de un reonet del passadís y que à primera vista m' sembla un vas etrusch resultant després ésser una gerra de greix. ¡No hagués sigut cas de haber de ballar ab la més llesta!

— ¡Prou, ja ni ha prou! exclama la mamá dirigint per tots 'ls indrets de la sala olímpica mirada que llenava lamps, trons y pedregada.

Nos despedirem com sabérem y com poguèrem de aquella família y cap al carrer falta gent.

Passava jo pel carrer d' amunt, anant cap a casa. Las planxes socials fan com las canohadas, que de moment lo deixan á un tonto pera comprender tota la seva intensitat, ¡Mare de Deu del Remey! ¡y qu' hem fet! La part cómica, no obstant, se sobreposa á la part ridcula. Las riallas no m' cabian á n' el cos. ¡Mirulo!, vaig sentir que exclamava un veih, riu sol i pobret! Deu tenir un perdigó á l' ala.

JORDI.

LA PUBILLETA

Que t' estimas més
valg d' a la Angeleta
un petó ben fort
Y ella tot seguit
contestá ab vivesa:
— Molí més qu' un petó,
m' estím la pesseta.
D' això s' uns deu anys
n' era petita;
avuy du'l vestit
com una marquesa,
colleret de perlas
y à son peu bofo
N' han passat vint anys
m' estím la pesseta.
D' això s' uns deu anys
no li fan l' aleta,
mentre l' foll neguit
ja en son cor s' aferra
y lo temps passat
ja no torna enrera.
Peroxó viu sofrint
puig l' amor l' apena
y 'ls anys van passant
ab crudel hostesa;
entant lo seu cor
migrat per l' enveja
deudas sofreix
per trobar parella.
Quan se fica al lit
ab fervor ne resa;
plegadas sas mans
suplica á la Verge;
que tot lo más
y properas serras
lo jóvent sensat
li hagirat l' esquena.
Plena sols d' orgull
per ningú s' apena,
si era avants humil
s' ha tornat esquera;

Cada demà
diu quan se desperta
— Per un sol petó
daria ma hisenda!
LLUIS MATAS Y CARRE.

Mercat de Gerona del dia 9 de Dezembre

Species	Mesures	Pessetes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	16'00
Mestall	"	13'50
Ordi	"	8'00
Sébol	"	15'00
Civada	"	7'50
Besses	"	12'00
Mill	"	12'00
Panís	"	15'00
Blat de moro	"	11'50
Llobins	"	8'50
Fabés	"	13'50
Fabó	"	14'50
Fassols	"	25'00
Monjetes	"	23'00
Ous	Dotzena	01'50

SECCIÓN RELIGIOSA

Santoral
Dissapte 16. — Stas. Albina y Adelaida.
Diumenje 17. — St. Llazter i Sta. Bibiana. T. ebel i IV
Dilluns 18. — La Mare de Deu de la Esperanza. T. ebel i IV
Dimars 19. — St. Nemesi y Sta. Fausta.
Dimecres 20. — St. Domingo de Silos. Tempores (dejuni).
Dijous 21. — St. Tomás y St. Severí.
Divendres 22. — Sts. Zenon, Denetri y Elvàlia. Tempores.
Dissapte 23. — Sta. Victoria y St. Sèrvul. Tempores (dejuni ab absindencia).
Diumenje 24. — St. Delfí.
Dilluns 25. — LA NATALITAT DE NTRA. SRA. JESUCRIST.

Quaranta Hores.
Lo dia 16 en la iglesia Catedral; del 17 al 23, en la del Mercadal; lo 24 y 25, en la del Hospital.

GERONIUS. — ESTABLIMENT tipogràfic de Pacià Torres.
Piazza de la Constitució, 9.

Guía del vialjer en la Comarca

Amer. — Estació ferrea. Ferrocarril de Gerona á Olot y carretera de Sta. Coloma á Olot y de Gerona á Anglés á 18 km. de Gerona.

Anglés. — 14 km. de Gerona. (Vegis lo dit referent á Amer).

Arbucias. — 36 km. de Gerona. Carretera de Hostalrich á Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 km. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal á Figueras.

Bagur. — 44 km. de Gerona. Carretera de Gerona á Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá á Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 km. de Gerona. Carretera de Gerona á Olot. Ayguas sulfurosas.

La Catalana. — Ferretería, quincallería y mercería. Mercadal 7 y Plaça de la Constitució 1.

Besalu. — 41 km. Carreteras de Gerona á Olot y de Figueras á l'última població.

Blanes. — 32 km. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 54 km. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Malavella. — 16 km. Estació en lo ferrocarril de T. á B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. Cotxes de abdos establiments à tots los trens.

Calonge. — 27 km. Carretera de Sant Feliu de Guixols á Palamós.

Camprodón. — 59 km. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de les Abadesses.

Cassá de la Selva. — 12 km. Estació en lo ferrocarril de Gerona á Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d'Aro. — 25 km. (Id. anterior).

Castelló d'Ampurias. — 41 km. Carretera de Figueras á Rosas.

Figueras. — 32 km. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Carretera de Barcelona á la Frontera y límit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Capital de Provincia. — Audiencia. — Jutjat de 1.ª instancia. — Sucursal del Banc d'Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — Carrer Nou.

Café Norat. — Rambla de la Llibertad.

Encesa y C., en comandita. — Farinera. — Carretera de Barcelona.

E. Barrogé y fills. — Fàbrica de sabó a Gerona, Granollers y Barcelona.

Pérez, Sauri y Noguer. — Fàbrica de ciments y cals hidràulica. Industria 2.

Fills de Esteve Garriga. — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

P. Llurella y C. — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguitos pera incandescència per gas. — Plassa del Oli, 6.

J. O. Carbó. — Camiseria y confecció de roba blanca per senyora. — Plateria 30. — (Quatre cantons).

Saliet i C. — «La Gerundense». — Fàbrica de paper continuo.

Succesors de Pau Cassà. — Gran magatzem de paper pintat pel decorat de habitacions. Gran varietat de motlluras. — Constitució 11.

Acadèmia de Bellas Arts pera senyoretas. Directora D. Carme Riera. Plassa del Correu, 9. botiga. Casa del capellà de las Germanetas dels pobres.

Camilo Fonibernal y Roure. — Cirurgia. — Especialista en malalties dels peus. — Progrés, 23, perrqueria.

Hostalrich. — 39 km. Estació ferrocarril de T. á B. y F. y carretera fins á Sant Hilari.

a Bisbal. — 27 km. Estació Tramvia Flassá á Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 km. Carretera de La Bisbal á Girona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruïnes de Ampurias.

La Junquera. — 47 km. Límit en la carretera de Barcelona a França. Banys de la Merce. (Ayguas sulfurosas).

La Sellera. — 16 km. Estació ferrocarril de Gerona á Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona á Olot.

Llagostera. — 24 km. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras á id. y a Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 km. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 km. Carretera á la estació de Blanes, y carretera fins a Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 34 km. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 km. Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadesses y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 km. Estació Tramvia Flassá á Palamós y carretera de Gerona á Palamós.

Palamós. — 44 km. Estació del Tramvia de Flassá, límit de les carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 km. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 km. Ferrocarril fins a Gerona: carreteras á Gerona y á Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 km. Carretera á a estació de Hostalrich y á Vich. Ayguas acidul-carbòniques.

Sant Pere Pescador. — 27 km. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 km. Carretera desde la estació de Sils (T. á B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termals.

Torreella de Montgrí. — 6-32 km. Carretera desde la estació de Verges y desde erona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 km. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 km. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 km. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras des de Vich y estació de Bafanya. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

BANCH VITALICI DE ESPANYA

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyias de segurs sobre la vida reunidas

Carrer ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15.000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235.908 05 pts. Capitals assegurats desde la fundació de les C. fins al 31 Dbre 1897. 203.80.352 95 »

Pagat per sinistres, pólisses venudes y altres comptes fins igual data. 13.382.881 61 »

Delegat general en la Província

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribí Corominas. — **Xarcís Boadas**

DENTÍFRIC ROCA
AL SALOL

El més higiènic y poderós antisèptic per evitar les caries y demés enfermetats de la boca.

Vi de Nou de Kola del Dr. Roca. — Tònic neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d'ahorro.

Vi Iodo Tánic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tánic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l'oli de feliç de bacallà, y de gran utilitat per combatre l'escrofulisme, afeccions del pit y reumatisme.

Tots los vins son à basse dc Jerez y Málaga legitims.

De venda á casa l'autor.

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA
(antiga del Dr. Ametller)

Cort-Real, 4. — Girona

PERIODICH PORTAVOZ
DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»
Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31
Estrangeur 150 peseta trimestre
Un número sol. 10 id.
possota trimestre 125 id.
Coronel 100 id.
Fora. 100 id.

CORREUS

Entradas

Madrid. 9'30 mati.

Barcelona. 9'30 m. y 5'45 t.

Fransa. 7'30 m. y 3'20 tarde.

Puigcerdà y Ripoll. 5'30 m.

Olot y sa línia. 5'30

S. Feliu de Guixols. 6'21 m. y 2'11 tarde

Amer y sa línia. 6'30 m.

S. Aniol y sa línia. 7'00 m.

Estanyol y sa línia. 7'00 m.

Sortidas

Madrid. 2'30 tarde.

Barcelona. 6'30 m. y 2'30 tarde.

Fransa. 8'30 m. y 5 tarde.

Puigcerdà y Ripoll. 11'00 m.

Olot. 11'00 m.

S. Feliu de Guixols. 9'06 m. y 5'35 tarde

Amer. 10'00 m.

S. Aniol. 10'00 m.

Estanyol. 10'00 m.